

OSMAN YILDIRIMKAYA (KATİP OSMAN)

Isparta'nın Keçeci mahallesinden İbrahim oğlu Osman yıldırımkaya, 1900 yılında dünyaya geldi. Nur Risalelerinde Kâtip Osman diye ismi zikredilmektedir. Bediüzzaman'la birlikte Denizli'de hapis yatmıştır. Güzel yazısı ile Nur Risalelerine büyük hizmetler eden Ispartalı bahtiyarlardandır. Ekim 1991'de vefat etti.

"Kâtip Osman"

Kendisi Yıldırımkaya soyadını alışııı şu şekilde anlatmaktadır:

"Cülüsoğlu soy adını alacaktık. Memur 'Bu Arapçadır, böyle soyadı almak yasaktır' demesi üzerine, bizim Cülüsoğlunu, Yıldırımkaya'ya çevirdik."

Nur Risalelerinde "["Kâtip Osman"](#) diye anılmaktadır. Gördüğü mübarek rüyalar ise, yine Nurlarda ayrı bir mevki tutar.

Üstad Bediüzzaman bir ziyaret ve sohbet esnasında: "**Kalemin güzel, yazın güzel, imlân güzel!...**" diye kendisine alâka ve iltifat ediyor. Bu teveccühten sonra, Osman Yıldırımkaya "["Kâtip Osman"](#) olarak Nurlara geçiyor.

"Benim de kâtibim budur"

Yine bir gün Üstad'ın postacısı ve misafirleri Barla'ya getirip götüreren Bekir Ağaya Üstad: "**Hep senin mi kâtibin olacak, benim de kâtibim işte budur.**" diye Osman Yıldırımkaya'yı gösteriyor.

Mümtaz Nur Talebesi Kâtip Osman Efendi, İstiklâl Harbinde İzmir cephesinde çarpışmış, hizmetlerde bulunmuştu.

Üstad'ı Konya'da sakallı olarak görüyor

"Kâtip Osman Efendi, Üstad Bediüzzaman'ın Barla'dan Isparta'ya getirildiği **1934 yazında**, Üstad'ını sakallı olarak rüyasında görüyor. Üstad Isparta'ya geldiği zaman, bu rüyayı anlatıyor. Üstad ise: "**Karşdeşim, rüyada sakal görmek sıkıntıya alâmettir. Ben buraya sıkıntılı olarak geldim. Rüyan mübarektir,**" diyor.

Denizli hapsine giderken

Kâtip Osman Efendi, Üstad Bediüzzaman'la birlikte dokuz ay Denizli Hapishanesinde mevkuf kalıyor. Şöyle anlatıyor:

"Isparta'dan ayrılırken beni Hüsrev Abi (Altınbaşak) ile birlikte

---

kelepçelemişlerdi. *Yolda kelepçeli bir hâlde sırayla namaz kılmıştık.* Üstad'ı da Savlı doksan yaşlarında Hasan Dayı ile birlikte kelepçelemişlerdi. Hasan Dayının yürümeye mecali yoktu. Üstad sanki adamcağızı sırtında taşımışçasına zahmet çekiyordu. Hasan Dayıya '**Bana dayan, bana dayan**' diyordu. Zaten ihtiyar adamcağız da Üstad'a dayanarak yürüyordu. Üstad kendisi ise o tarihte altmış yaşından fazlaydı.

Üstad'a gül yağı hediye etmiştim

"Acı tatlı bir çok hatıralarımız geçti. Dokuz ay düğün, bayram gibi vakit geçirdik. Denizli hapishanesinde. Üstada bir ziyaretim sırasında gül yağı hediye etmiştim, ağızma iki çay şekeri koydu. Bu şekerin lezzeti ve tadı hâlâ ağızımdadır desem mübalâğa etmiş olmam.

Kâtip Osman'ın rüyaları

"Hapishanede rüyamda Sûre-i Fethi okudum, "**ecren azima**"dan sonra uyandım. Üstad büyük ecir ve sevap ile hapishaneden tahliye edileceğimizi müjdelediler. Hakikaten kısa zaman sonra hem tahliye, hem de beraet ettik."

Kâtip Osman Efendinin rüyalarıyla alâkalı fıkralar Risale-i Nur'un lahika mektuplarında neşredilmiştir. Yirmi Yedinci Mektub'un mühim parçalarından olan bu fıkralar için Sikke-i Tasdik-i Gaybi'ye bakılabilir.

Üstad'ın vefatı üzerine kiraz ağacı kurudu

Kâtip Osman Efendi bir başka hatırasını ise şöyle anlatıyor:

"Barla'ya Üstad'a bir sepet kiraz göndermiştim. Kirazı iki gün yememiş. Sonra manevî ihtar almış, üçüncü gün yemiş, yanındaki misafir ve talebelerine de yedirmiş. Üstad Isparta'ya döndüğünde '**Keçeli üçüncü gün izin verildi, yedik kirazından. Fakat bunun kadar lezzetli bir meyva yemedim.**' diye buyurdu. Beraberce o ağacın yanına gittik. Her sene o ağaçtaki kirazlardan isterdi. Üstad vefat ettiği sene ağaç kurudu.

(Son Şahitler kitabının, birinci cildinden derlenmiştir...)